

Mikä ruotsi on minulle?

Kirjoittanut Viljo Pohjola

Miksi Suomemme saloilla,
kaupungeissa ja kylissä,
tuota toisen kansan kieltä
käsketähän koululaisten
oppimahan kuin olisi
syy sivuuttaa suomeamme?

Yksi kieli kansallani
aina ollut ja osattu.
Se on kieli kansakunnan,
kieli metsän ja merien.
Ei kaunista kasvojani,
sukuani suuretele
tai sivistä sieluani
ruotsiksi väkisinvääntö.

Olen jo kovin komea,
sivistynyt sielultani,
rohkea rodultanikin,
suomen kieltä käyttäissäni;
ollessani onnellinen
yksilöllinen, ylevä,
nuori, vaan ei nuokkuvainen,
ei vanha, vaan valveutunut.

Suomi on kotini kieli,
kieli muinainen minulla.
Sanat sen sinessä soivat
puhtoisina, painavina,
taivaan pilvistä putovat,
kirkkaina kuin kastehelmet,
korpimaista kumpuavat,
vesistöistä vierähtävät,
kaikuvat ne kallioista,
harjuista hymähtelevät!

Mikä ruotsi on minulle,
kun pitäisi myös minunkin
sitä koulussa kokea,
opintilla oudostella?

Ei se kuulu kansalleni
heleälle heimolleni,
muuten kuin lakien kautta,
sävelillä säädöksien!

Mikä ruotsi on minulle?

Kirjoittanut Viljo Pohjola

Tekikö vakava valta,
sortoaika, Suomenmaalle
päälle niin pimeän peiton,
lukinverkon niin väkevän,
porukasta pikkuisesta,
linnan herroista lujista,
ettei siitä alta pääse
edes itsenäistyttyä?